

Kondor Katalin: Tanulságos mese a libákról

2025 október 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Egymást segítik a távolságok leküzdése érdekében, hogy mindegyikük célba jusson

Már kiskoromban is nagyon szerettem állatokról és madarakról olvasni, de valódi tapasztalatokat csak a saját

macskáim és kutyáim „segítségével” tudtam szerezni róluk. A madarakat meg nálunk csak egy papagáj képviselte, és elgondolni sem tudtam, hogy egyszer eljön az az id?, amikor a madaraktól fogok tanulni, mégpedig a kanadai vadlibáktól. Történt ugyanis, hogy Erdélyb?l, barátaimtól kaptam egy írást, mely a kanadai vadlibák életmódjáról szólt. Méghozzá tudományos megalapozottsággal.

Azt valószín?leg sokan tudtuk, tudjuk, hogy a vadlibák csoportosan és „V”-alakban szállnak. Azt már csak a hozzám eljuttatott írásból tudtam meg, hogy repülés közben úgy mozgatják a szárnyukat, hogy a leveg? felhajtóereje fenntartja a mögöttük következ? libákat. Így lehetséges az, hogy a kutatók szerint 71 százalékkal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mintha csak egyetlen pár repülne. Egymást segítik tehát a távolságok leküzdése érdekében, hogy mindegyikük célba jusson. Mit tesz az ember? Ha csak a közértek, postafiókok pénztáraira gondolunk, sok minden eszünkbe juthat a tülekedésr?l, csak az egymás segítése nem.

Ám maradva a vadlibáknál, azt is megfigyelték, hogy ha egy vadliba kirepül a sorból, és egyedül próbál célhoz érni a kis egoista, rögvest lelassul, mert nem segíti ?t többé a leveg? emel? hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak számára. Így gyorsan visszamegy a sorba, hogy repülése könnyebbé váljon a társai er?feszítése által. S mit m?vel az ember? Rengeteg példa van arra, hogy nem óhajt a közösséggel együtt dolgozni, mert nem érdekli a közös cél, csak a sajátja.

A vadlibáknál azt is felfedezték, hogy amikor a vezet? liba elfárad, akkor egy másik veszi át a helyét az élen. Tanulság: a vadlibák tudják, hogy közösségükben mindenképpen egymásra vannak utalva, s ezért ha a helyzet azt kívánja, vita nélkül át kell adni a munkát, vagy átvenni, még a vezet? pozíciót is. Az is tény, ki gondolta volna, hogy repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, mégpedig azért, hogy az els?ket er?feszítéseikben biztassák. Ebb?l mi, emberek azt a tanulságot vonhatjuk le, hogy egy közösség nem létezhet jóakaratú biztatás, azaz drukkerek nélkül, mert kellenek a drukkerek, kell a biztatás a lelkünknek.

Kondor Katalin - www.magyarnemzet.hu

Ajánló